

vil ikke tage del i teologiske diskussioner. Jamen hvad er det da for noget?

Altså udsagnet, vi vil ikke tage del i teologiske diskussioner, kunne jo udlægges på to måder. Det kunne betyde: Jeg er så lille og dum, så det kan jeg slet ikke være med til, det forstår jeg ikke noget af. Det kunne måske også udlægges på den måde, at man erkender, at man faktisk ikke ved noget om det, man taler om.

Jeg vil gerne sige, at Dansk Folkeparti vidste udmærket – nu forholder jeg mig i hvert fald direkte til lovforslaget – at forkynderloven slet ikke ville ramme imamerne. Vi ville faktisk meget gerne have begrænset imamernes indflydelse. Vi ville også meget gerne have indført en sikring, hvilket ikke er muligt, men prøvet på at indføre en sikring af imamernes loyalitet over for Danmark ved at stille nogle sprokrav til dem.

Vi har for længst fået at vide af Integrationsministeriet, at det ikke kan lade sig gøre, fordi et så forsvindende lille antal af de imamer, der er her i landet, er kommet ind som forkyndere. Når vi alligevel stillede det forslag sammen med regeringen, var det, fordi vi sagde: Der er da ikke nogen mening i, at familiesammenførte skal til en sprogprøve, mens folk, der kommer ind som forkyndere og har den opgave at forkynde f.eks. kristendom ind i det rum, som det danske samfund er, ikke skal vide noget som helst om det danske sprog.

Jeg hæftede mig igen ved den der vildelede uformåenhed, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr giver udtryk for, når han anklager hr. Søren Krarup for at ville definere en religions rolle. Ja, selvfølgelig, det er da det, der er enhver teologs opgave. Enhver, der i det hele taget øver religionskritik, og det vil sige også hr. Jørgen Arbo-Bæhr, definerer da en religions rolle. Hvis man ikke er villig til det, tager man bare hovedet af og lægger det ved siden af, mens man diskuterer religionens betydning.

Det samme gælder, når anklagen lyder på, at man lægger sig fast på, hvad der er rigtigt og forkert. Selvfølgelig lægger vi os fast på, hvad der er rigtigt og forkert. Det gør hr. Jørgen Arbo-Bæhr forhåbentlig også. Hvis rigtigt eller forkert er ét fedt for hr. Jørgen Arbo-Bæhr, er der tale om en moralsk armod, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke kan forlange at vi andre skal efterligne.

Må jeg så i øvrigt til sidst sige, at også jeg finder det dybt beskæmmende, at de partier – hr. Morten Østergaards, hr. Ammitzbølls, hr. Steen

Gades og hr. Jørgen Arbo-Bæhrs partier – som har skaffet os de problemer på halsen, vi står med nu, og som har nægtet at bidrage til at løse dem, har nægtet at bidrage til integrationsaftaler, har siddet med armene over kors og ladet det hele sejle, nu skal stable sig op med en kolossal forargelse over os andre, der faktisk har prøvet at gøre noget ved problemerne.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

De problemer, som vi står med nu, siger hr. Jesper Langballe, vil de partier, der kritiserer Dansk Folkeparti, ikke være med til at løse. Jeg vil derfor stille det samme spørgsmål til hr. Jesper Langballe, som jeg prøvede at få svar på fra hr. Søren Krarup: Hvad er det for et problem, man løser i forhold til religiøse forkyndere?

Er sandheden ikke den, at de mennesker, det kommer til at dreje sig om, primært er religiøse forkyndere fra katolicismen eller fra de danske frikirker? Jeg tror, at svaret er et ja, og dermed løser man ikke noget som helst problem.

Kl. 11.10

Det eneste, vi har hørt her i dag, er svulstig tale og en fundamentalisme, som er helt uforståelig, og som gør, at man ender i en situation, hvor man argumenterer for noget helt andet end det, vi skal forholde os til, nemlig at vi strammer op for kristne religiøse forkyndere, må jeg sige til hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan godt medgive hr. Ammitzbøll, at der i og for sig ikke er noget specifikt problem, der løses med forkynderloven. Når vi alligevel fremlægger den i Folketinget, skyldes det udelukkende, at vi synes, at det er ret og rimeligt – ikke fordi de kristne forkyndere, som nu kommer ind under den ordning, har frembudt noget problem.

Men må jeg så ikke lige anholde den der bestandige tale om fundamentalisme, som også hr. Steen Gade brugte. Det er ganske tydeligt, at de, der bruger det ord, ikke aner, hvad det betyder. Fundamentalisme er en teologisk betegnelse, der karakteriserer det, at man forholder sig til en bog eller et skrift som den evige sandhed, sådan som nogle missionsfolk forholder sig til Bibelen, og som især muslimerne forholder sig til Koranen, hvor skriftet eller bogen bliver en opslagsbog, som man kan slå op i, og så kan man finde og diktere sandheden.